

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Tentatione homines excitari, ne torpescant, sed vt varia pietatis opera
exerceant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Non ignara mali miseris succurrere disco?

Virgil. lib. 2.
Æneid.

6. Quid, quod nulla ferè virtus heroicis actus, nisi inter tentationes, manifestat? Quanta castitatis laude celebrantur Ioseph, & Susanna? ille à Putipharis vxore, ista à senibus & iudicum primis tentata fuit: vicit vterque tentationem, & splendide triumphauit. Eapropter etiam Catharinæ Senensi dixit Christus, si quis ab se perat castitatem, aliamue virtutem, permittere se, vt grauius contra virtutem illam tentetur; tentationem enim incitare ad orandum, ad ieiunandum, ad corpus cilicij & flagellis castigandum, & alia remedia exquirenda; itemq; ad actus exercendos, quibus virtus illa celerius perfectiusque stabilitur. Ita maior fiducia è maioribus elucet periculis, profundior humilitas in contemptu grauiore, summa fortitudo in summis malis exercetur. Vides quid prosint tentationes? Refert Plutarchus, apud Lacedæmones, deos deasq; omnes hastatos fingi solitos, tamquam ne illi quidem orium agant, sed inter bellica studia certaminaque exerceantur: *Militia est vita hominis super terram.* In hac militia pulcherrimum est, Imperatorem stantem mori, militem autem militantem & proeliantem.

In vita S. Catharinæ Senensis.

Plutarch. in Apophthegmatis Lacedæmoniel.
Iob. 7. 1.

VIII.

7. Inter flumina semper commota, & pigras paludes illud est discrimen, quod flumina semper sint puriora, paludes autem aquis stagnantibus putrescant. Idem discrimen est, inter eos, qui tentationibus agitantur: excitantur enim ad feruorem animi atq; alacritatem; & eos, qui malacia quadam obtorpescente. Siquidem è tranquillitate securitas, è securitate negligentia, & socordia, ex his exitium pullulat. Docuit idem & prima Ecclesiæ ætas, & nostrum hoc bellis fœtum sæculum. Semper enim cum pax fuit, pietas intepuit, vitia exæstuarunt; at persecutione aut tentatione insurgente, homines ad spiritualia arma confugerunt, instituerunt crebriores comprecationes, vt olim in Bethulia factum; aliaque opera pietatis. 8. Cum iusti tentationibus tamquam aurum in igne probentur, purificantur itidem, vt aurum, & seoriam deponunt vitiorum. Abstergitur fuligo & macula, mollescunt, instar liquefacti auri, incalescunt, immò ignescunt charitate; & quasi *holocausti hostia* Deo offeruntur. Ob

Iudith. 8. 33.

Sapi. 3. 17.

Eccc 2 argu.

Pfal. 25. 2.

Iacob. 1. 2.

argumenta, obuijs vlnis amplectuntur, luctari que cupiunt, quicumque volunt coronari. Hinc David ait: *Proba me, Domine, & tenta me:* & D. Iacobus: *Omne gaudium existimate, cum in tentationes varias incideritis.* Hæc nota boni militis est, prælijs gaudere. Ignavi, cum pugna imminet simulant se ægrotare, aut negotium excogitant, ne cogantur certamini interesse. Maria Ægyptiaca, quæ 17. annis Veneri seruierat, postea quoque in eremo pœnitentiam agens, totidem annis stimulis libidinis est agitata, quos vitæ seueritate repressit vicitque. Idem alijs est agendum. Nec enim sufficit credere, sed fidei opera sunt adiungenda, & athletici labores, atque in primis egregia abstinencia omnium mundanarum illecebrarum. Quia teste S. Hieronymo: *Difficile, immò impossibile est, ut presentibus quis, & futuris fruatur bonis; ut hic ventrem, & ibi mentem expleret; ut de delicijs transeat ad deliciæ: ut in utroque saculo primus sit; ut in celo & terra appareat gloriosus.*

IX.

S. Gregor.
lib 19 Moral.
cap. 5 & 6.

2. Cor. 12. 9

At classis altera est eorum, quos DEVS diabolo permittit tentandos, etiam si eos videat casuros. Quale hoc iudicium? Iustissimum. Primò, quia eos in casum non impellit, sed cadere permittit volentes, & libero suo arbitrio abutentes. Deinde, quia id ipsum in eorundem permittit plurimas vtilitates. Si enim, ut S. Gregorius docet, utili & prudenti consilio electi hinc inter raptus & eleuationes, inde inter infirmitates & depressiones, iam in altum sublimati, iam quasi in abyssum demersi, velut ancipites librentur, ne aut in superbiam, aut in desperationem corruant, sed inter vtrumque via recta in cælum gradientur: quis fit exemptus à tentatione, qui non est exemptus à periculo superbiendi? Ancæus, in fabulis, quoties terram attigit cadendo, toties fortior surrexit. Ita multi non essent in fide, non in spe, non in charitate tam firmi, si non cecidissent. Ut etiam hinc valeat illud, *Cum infirmior, tunc fortior sum.* Item: *Virtus in infirmitate perficitur.* Sicut enim, qui in itinere comites longè antegressos dormiendo neglexerunt, postea tantò celerius currunt, ut eos assequantur, ita, qui semel lapsi resipuerunt, meritò censent, præteritam offensam, maiore charitate compensandam, & humiliati iudicant, se, quidquid faciant, numquam satisfacturos. Exemplum est clarissimum in Apostolis, & præcipuè in S. Petro

SIMON,